

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/38/2012/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

195/2012. (V. 23.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2012. január 11-én előterjesztett **panaszát** a 2012. május 23-án tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – az F. Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszát a [...] Megyei Rendőr-főkapitányságon mondta jegyzőkönyvbe 2012. január 11-én, aminek során kérte a Testület eljárását. A beadványt a rendőrség a Testületnek továbbította, utóbbi a panaszt 2011. január 23-án érkezett.

A panaszos – előadása szerint – azzal összefüggésben kívánt panaszt tenni, hogy 2012. január 6-án észrevette: ellopták a tűzifáját a kamrából a háza mögül, valamint az udvaráról, a ház ajtaja elől. Állítása szerint azt nem tudja, hogy a kamrából ki lopta el a fát, de azt látta, hogy a bejárati ajtó elől január 6-át megelőzően, több napon keresztül B. J. hordta el a tüzelőt. A panaszos felszólította B. J.-t, hogy ne vigye el a fát, illetve adja azt vissza, de az illető nem válaszolt neki. A panaszos a bejelentésben B. J. címét is megadta.

Hozzáteszi a panaszos, hogy csak január 6-án értesítette a rendőröket, amikor már nem volt egy darab fa sem az ajtó előtt. A lakásában lévő vezetékes telefonon hívta fel a 112-es számot,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ahol kapcsolták az F. Rendőrkapitányságot. Ott azt mondták neki, hogy kiküldenek két embert, akik megnézik, hogy honnan lopták el a fát. Később a két rendőr szolgálati gépkocsival meg is érkezett. A rendőrök a nevüket nem mondták meg, csak azt közölték, hogy a rendőrségtől vannak, nem egyenruhát viseltek, és igazolványt sem mutattak. A panaszostól nem kértek igazolványt, csak azt, hogy mutassa meg nekik, hol volt a fa, továbbá kérték a fa szállítóleveleit is. A panaszos a papírokat átadta, amiket a rendőrök megtekintettek, majd visszaadták. Ezután a két rendőr visszaült a kocsiba, és távoztak.

A panaszos hozzáteszi, hogy a rendőrök nem tájékoztatták arról, hogy a rendőrkapitányságra kellene bemennie feljelentést tenni.

Kérdésre válaszolva a panaszos előadta, hogy a fészert ajtaján, ahonnan a fa eltűnt, lakatpánt van lakattal lezárva, amit nem törtek vagy fűrészeltek le, hanem – feltételezése szerint – álkulcsot használhattak. Amikor a panaszos észrevette, hogy a kamrából ellopták a fát, akkor a lakatpánt rá volt téve a zárra, és abban benne volt a lakat, de az nem volt rázárva, nyitott állapotban volt, kulcs nem volt a lakatban.

Az intézkedő rendőrök megnézték a fészert, a kamrát, ahol a fa volt, és látták a nyitott lakatot. Szóvá tették, hogy a lakat elég régi. Hiába mondta azonban a panaszos a rendőröknek, hogy a feltételezése szerinti elkövető a szomszédban lakik, és éppen a panaszos fáját fűrészezi, a rendőrök nem mentek át hozzá kikérdezni arról, miért lopta el a panaszostól a fát, és arra sem kérdeztek rá, honnan származik a fa. Sérelmezi továbbá a panaszos, hogy a rendőrök nem tájékoztatták arról, hogy mi fog történni az ügyében, egyszerűen távoztak.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatók.

1) M. Cs. r. alezredes, az F. Rendőrkapitányság vezetője jelentésében előadta, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a panaszos 2012. január 6-án 8 óra 22 perckor tett bejelentést a kapitányság ügyeletén, miszerint fészereből ismeretlen tettes tíz mázsa tűzifát tulajdonított el. A helyszínen a kiterjedő Ny. L. r. örm. és B. J. pr. r. örm. bűncselekményre utaló körülményt nem észlelt. A fészert ajtaja lakattal be volt zárva, sértetlen állapotban volt, a kulcsot a panaszos a lakóházból hozta elő. A járőr jelentése szerint a fészertben tíz mázsa fa nem fér el, és sem a fészertben, sem annak környezetében nem találtak a rendőrök olyan nyomokat (például: faforgács, fűrészpor, fahulladék), amelyek arra utaltak volna, hogy ott tűzifát tároltak volna. A panaszos az intézkedés alatt végig zavartan viselkedett, az eltulajdonítás körülményeit nem tudta összefüggéseiben előadni.

Tekintettel arra, hogy a helyszínen tapasztaltak szerint bűncselekmény gyanúja nem merült fel, nyomozás elrendelésére nem került sor. A Robotzsaru Neo adatai alapján a történetekkel összefüggésben a panaszos nem tett feljelentést.

2) Ny. L. r. örm. a sérelmezett eseményekkel összefüggésben 2012. január 6-án készített jelentésben az alábbiakat adta elő.

Az adott napon 9 óra 2 perckor az ügyeletvezető utasítására jelent meg a panaszos címén, mert onnan bejelentést tettek, miszerint ismeretlen személy ellopott tíz mázsa tűzifát a ház mögötti melléképületből.

A helyszínre érkező rendőröket a panaszos fogadta, aki kérdésre elmondta, hogy ellopták a tűzifáját, és megmutatta a ház mögötti melléképület egyik részét, ahol állítólag a tíz mázsa fát tárolta.

Az intézkedés során megállapítást nyert, hogy az említett helyiség kb. 1 négyzetméter alapterületű, ahol a panaszos – elmondása szerint – az egyik falnak támasztva 40 cm magasan pakolta fel a nevezett mennyiségű fát. A fából készült ajtón egy lakat volt, aminek kulcsát a panaszos a házból vitte ki, mivel állítása szerint ott őrzik, és a helyiséget éjszakára zárja. Az intézkedés során sem a lakaton, sem az ajtón, sem a zárszerkezeten nem lehetett észlelni illetéktelen behatolásra utaló nyomot, azok sértetlen állapotban voltak.

Ny. L. r. őrm. elmondása szerint a panaszos „nem tudott értelmes válaszokat adni” a neki feltett kérdésekre. Így nem tudta egyértelműen megadni a fa pontos mennyiségét, fajtáját, és azt sem tudta elmondani, hogy azt mikor és hol vette, továbbá, hogy mikor tűnhetett el.

A panaszos az intézkedés során előadta, hogy az előző napon 9 és 11 óra között is jártak nála rendőrök, akiknek szintén elmondta, hogy eltűnt a tűzifája. A panaszos ezen állítása kapcsán a rendőrök felvették a kapcsolatot a rendőrkapitánysággal, aminek eredményeként megállapítást nyert, hogy a panaszos valójában nem tett a megelőző napon bejelentést, és rendőrök sem jártak nála. Fény derült továbbá arra is, hogy a panaszos rendszeresen fordul problémáival a rendőrséghez és kér azok kapcsán rendőri intézkedést.

3) Ny. L. r. őrm. korábbi előadását 2012. február 22-én készített jelentésében a következőkkel egészítette ki.

A helyszínre kiérkezéskor járőrtársával együtt bemutatkozott, és közölte a panaszossal, hogy az F. Rendőrkapitányságon tett bejelentése miatt jelentek meg nála. A jelentés szerint a rendőrök rendőrség feliratú autóval, egyenruhában és láthatósági mellényben érkeztek, amelyen látható volt szolgálati jelvény, névkitűző, rendfokozat, állományjelző. A panaszossal folytatott kommunikáció nehézkes volt, mivel személyazonosító igazolványát csak többszöri kérésre volt hajlandó átadni, feltehetőleg nem értette az arra vonatkozó kérést.

A panaszos a rendőröket a fészkerhez vezette, azon kinyitotta a lakatot, és megmutatta, hogy tárolta a fát, amelynek mennyisége előadása szerint tíz mázsa volt, vagy kicsit több. A rendőrök a fészkerbe benézve értetlenül álltak, mivel úgy ítélték meg, hogy az alig egy négyzetméteres fészkerbe a panaszos által megjelölt mennyiségű tűzifa 40 cm magasan félrakva bizonyosan nem fér be. A panaszos a fészkeren kívül nem említett más helyet, ahonnan eltűnt volna tűzifája.

A r. őrm. ezután arra kérte a panaszost, hogy mutasson a fa vásárlásáról szóló számlát vagy bizonylatot, aminek a panaszos nem tudott eleget tenni. Az intézkedés során jelen volt a panaszos férje is, aki szintén végig zavartan viselkedett, és a rendőrök kérdéseire azzal kapcsolatosan, hogy mikor és mennyiért vették a fát, milyen fajta volt, mikor történt az eltulajdonítás, ő sem tudott egyértelmű válaszokat adni.

A rendőrök az intézkedés során beszerzett adatokból azt állapították meg, hogy ott bűncselekmény nem történt, a bejelentés valótlan volt.

Ny. L. r. őrm. közölte a panaszossal, hogy további rendőri intézkedést nem tudnak az ügyben foganatosítani, továbbá felhívta a panaszos figyelmét, hogy a biztonságuk érdekében cseréljenek zárat a fészeren és a házon is, az ajtókat, ablakokat zárják rendesen, és ha jogsértő magatartást észlelnek, értesítsék azonnal a rendőrséget. A r. őrm. végül tájékoztatta a panaszost az intézkedéssel összefüggésben igénybe vehető panasztételi lehetőségekről is.

A panaszos ezt követően is hangoztatta, hogy kb. tíz mázsa fát loptak tőle el, és folyamatosan kisebbséghez tartozó embereket emlegetett, akik az utcán sétálnak és leskelődnek be az udvarára. Jelezte, hogy ez őt nagyon bosszantja, a rendőri intézkedéssel kapcsolatban egyéb észrevételt ugyanakkor nem tett. Az eltulajdonítással kapcsolatban a rendőröknek sem időpontot, sem azzal összefüggésbe hozható személyt nem jelölt meg.

4) B. J. r. őrm. a sérelmezett rendőri intézkedésről Ny. L. r. őrm.-rel egyezően számol be sajtó, 2012. február 22-én készített jelentésében. Mivel a dokumentum többletinformációt nem tartalmaz, annak ismertetésétől a Testület eltekint.

5) K. B. r. tzls. 2012. január 6-án kelt hivatalos feljegyzésében rögzíti, hogy a panaszos aznap 8 óra 22 perckor tett bejelentést telefonon arról, hogy a fészereből tíz mázsa tűzifát eltulajdonítottak. A helyszínre kiérkező rendőrök megállapították, hogy a panaszos által elmondottak a valóságnak nem felelnek meg: a tűzifát tároló helyiségben a bejelentő által említett tíz mázsa fa el nem fér, a fészert ajtaján lévő lakat és ajtó ép, azon betörésre, feszítésre utaló nyom nincs, továbbá a lakat kulcsát a bejelentő adta át, hozzátéve, hogy azt mindig a lakásban tartják. A panaszos azon előadása, miszerint a megelőző nap folyamán már tett bejelentést, és az alapján helyszínelés is zajlott, a valóságnak nem felel meg. Ilyen bejelentést ugyanis a panaszos előzetesen nem tett, és házánál az előző napon rendőri intézkedésre sem került sor. A feljegyzés utal rá, hogy a panaszos korábban többször tett már valótlan tartalommal bejelentéseket, feljelentéseket.

6) A kapitányságvezető által megküldött ügyeleti könyv másolata szerint a 2012. január 4-én 8 óra és 2012. január 7-én 8 óra 40 perc közötti időintervallumban a panaszostól egyetlen bejelentés érkezett az F. Rendőrkapitányságra, azt a panaszos 2012. január 6-án 8 óra 22 perckor tette.

7) Az F. Rendőrkapitányság informatikusa által 2012. február 21-én kelt feljegyzés rögzíti, hogy a panaszos ügyeletessel folytatott beszélgetéséről készített hanganyag már nem hallgatható vissza, azt a rendszer automatikusan törölte.

8) K. A. r. őrnagy 2012. február 21-én kelt jelentésében előadja, hogy a Robotzsaru Neo rendszer adatai alapján a panaszossal összefüggésben annyi volt megállapítható, hogy 2012-ben a panaszos január 12-én, valamint február 15-én tett bejelentéseket, 2012. február 2-án pedig a panaszost és férjét is szabálysértés elkövetése miatt igazoltatták.

A Robotzsaru Neo rendszer adatai alapján a panaszos 2012-ben nem tett feljelentést tíz mázsa tűzifa eltulajdonításával kapcsolatban. Tekintettel továbbá arra, hogy a rendőri intézkedés bűncselekmény gyanúját nem állapította meg, nyomozás elrendelésére sem került sor.

9) A kapitányságvezető által csatolt további iratokból megállapítható, hogy a panaszos 2012. február 9-én 8 óra 51 perckor újabb bejelentést tett a rendőrségen, amelyben előadta, hogy nincs tűzifája, a lakásában nem biztosított a fűtés. A rendőrség járőröket küldött a panaszos házához, a járőrök helyszínre érkezését követően azonban a megadott címen senki nem nyitott ajtót. A község családvédelmi előadóját, valamint a polgármestert a rendőrség tájékoztatta a bejelentésről. Utóbbiak elmondták, hogy tudomásuk van a problémáról, a szükséges intézkedéseket már korábban megtették, ideiglenes melegedőket állítottak fel. Az említett napon 9 óra 40 perckor a panaszos újabb bejelentést tett, amelyben sérelmezte, hogy nem történik érdemi lépés korábban tett bejelentésével kapcsolatban. Az ügyeleti napló szerint a panaszos zavartan beszélt, időben és térben kissé dezorientált volt. Abban a tévhitben volt, hogy a polgármesteri hivatal ki akarja lakoltatni, és emiatt akarják a családot a melegedőbe küldeni. A szolgálatos rendőr megadta a szükséges felvilágosítást, valamint biztosította a panaszost, hogy a polgármesteri hivatal fel fogja venni vele a kapcsolatot.

Csillag András r. zls. 2012. február 9-én kelt jelentésében rögzítette, hogy aznap az ügyelet utasítására megjelent a panaszos címén Sz. R. r. zls. társaságában. Tájékoztatta a panaszost, hogy a polgármesteri hivatal nem akarja kilakoltatni, csak felajánlotta, hogy amennyiben nincs tűzifája, az erre a célja létrehozott melegedőben élhetnek, amíg a nagy hideg meg nem szűnik. Hozzátette, hogy az önkormányzat felajánlotta a segítségét a tűzifa ügyében is, de kéri a panaszost, hogy a nagy hidegben próbáljon a melegedőben maradni, és tájékoztatta, hogy a későbbiek során a problémát orvosolni fogják. A panaszos közölte az intézkedő rendőrökkel, hogy nem mennek a melegedőbe, mivel a jöszágaikat nem akarják magukra hagyni.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt értékelte, hogy a hatásköre alapján valamennyi panaszosi sérelem kivizsgálását elvégezheti-e.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.)

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek – fő szabály szerint – nem áll módjában vizsgálni a rendőrség azon tevékenységét, amelyet nem az Rtv., hanem más jogszabály, így például a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) vagy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján végez. Márpedig a panaszos azon kifogásával összefüggésben, miszerint a sérelmére elkövetett cselekmény kapcsán azt tapasztalta, hogy annak felderítését az F. Rendőrkapitányság nem végzi kellő körültekintéssel, megállapítható, hogy az alapjául szolgáló rendőri magatartást, vagyis a büntető- vagy szabálysértési eljárás lefolytatását a Szabs. tv., illetve a Be. szabályozza.

A fentiekre figyelemmel a Testületnek nem állt módjában vizsgálni a panaszos azon panaszát, amelyet a sérelmére elkövetett jogellenes cselekmény felderítésével összefüggésben adott elő.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tette ugyanakkor azt, hogy a panaszos bejelentése nyomán 2012. január 6-án intézkedést végrehajtó rendőrök az adott körülmények között megfelelően eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek, tájékoztatási kötelezettségüknek, valamint az Rtv. 20. §-ában foglalt követelményeknek.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban Alaptörvény) XXIV. Cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való jogát.

2) A panaszos – előadása szerint – azért kívánt panaszt tenni a rendőri intézkedés kapcsán, mert úgy véli, hogy 2012. január 6-án tett bejelentése nyomán a rendőrség nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a sérelmére elkövetett jogellenes cselekmény körülményeit, valamint az elkövetőt felderítse.

Beadványában a panaszos azt írja, hogy a bejelentés nyomán kikerkező rendőrök nem kértek tőle igazolványt, csak azt, hogy mutassa meg nekik, hol volt a fa, továbbá kérték a fa szállítóleveleit is. A panaszos a papírokat átadta, amiket a rendőrök megtekintettek, majd visszaadták. Ezután a két rendőr visszaült a kocsiba, és távoztak. Hiába mondta nekik a panaszos, hogy a feltételezése szerinti elkövető a szomszédban lakik, és éppen a panaszos fáját fűrészeli, a rendőrök nem mentek át hozzá kikérdezni arról, miért lopta el a panaszostól a fát, és arra sem kérdeztek rá, honnan származik a tüzelője.

A rendőrségi iratok ezzel szemben arról számolnak be, hogy a panaszos bejelentése nyomán Ny. L. r. őrm. és B. J. pr. r. őrm. jelent meg a panaszos lakcímén, ahol meghallgatták a panaszost és ellenőrizték a fa tárolására szolgáló fészert. A jelentések szerint a fészert ajtaja lakattal be volt zárva, az ajtó és a lakat is sértetlen állapotban volt, a kulcsot a panaszos a lakóházból hozta elő, hozzátéve, hogy azt mindig a házban tartják. A járőr észlelése szerint ugyanakkor a fészertben tíz mázsa fa bizonyosan nem fér el, és sem a fészertben, sem annak környezetében nem találtak a rendőrök olyan nyomokat (például: faforgács, fűrészpör, fahulladék), amelyek arra utaltak volna, hogy ott tűzifát tároltak. A rendőrök előadása szerint továbbá a panaszos az intézkedés alatt végig zavartan viselkedett, az eltulajdonítás körülményeit nem tudta összefüggéseiben előadni, a neki feltett kérdésekre nem adott egyértelmű válaszokat, így nem tudta megadni a fa pontos mennyiségét, fajtáját, és azt sem tudta elmondani, hogy azt mikor és hol vette, továbbá, hogy mikor tűnhetett el. Nem adott át továbbá semmilyen számlát vagy bizonylatot, ami a tűzifa beszerzését igazolta volna. Mivel a

rendőrök a helyszínen szerzett tapasztalatok alapján bűncselekményre utaló körülményt nem észleltek, a bejelentés nyomán nem kezdeményezték eljárás indítását.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése szerint „a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak”.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

a) Kétségtelen, hogy a panaszos azon bejelentése, amelyben a fészerében tárolt tűzifa eltulajdonításáról számolt be, a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget teremtett az Rtv. hivatkozott 13. §-a alapján, hiszen a panaszos sérelmére elkövetett jogellenes cselekmény gyanúját vetette fel. A panaszos előadását a kikerkező rendőröknek szóban is megerősítette, és nekik a fa tárolására szolgáló fészert meg is mutatta.

A konkrét események kapcsán megállapítható tehát, hogy a panaszos bejelentése és a helyszínen általa elmondottak a rendőrség oldalán egyértelműen intézkedési kötelezettséget keletkeztettek.

b) A panaszos ugyanakkor elsődlegesen azt kifogásolta, hogy a rendőrök nem jártak el kellő körültekintéssel a sérelmére elkövetett cselekmény felderítése, és az elkövető feltalálása érdekében.

Abban egyezik a felek előadása, hogy a kikerkező rendőrök először nyilatkoztatták a panaszost, aki ezt követően megmutatta a fészert, amit a rendőrök előbb bezárt állapotban tekintettek meg, majd miután a panaszos a házból kivitt kulccsal az ajtót kinyitotta, abba be is néztek. Ellentmondást is tapasztalt ugyanakkor a Testület a panaszosi és a rendőri állítások között. A panaszos panaszában ugyanis azt állítja, hogy a fészert megtekintését követően megjelölte a rendőröknek a lehetséges elkövetőt, míg a rendőri előadás szerint erre nem került sor, az elkövető személyével kapcsolatosan a panaszos semmiféle nyilatkozatot nem tett. Szintén ellentmondásban állnak az előadások a fa eredetét igazoló dokumentum átadásáról: a panaszos bevallása alapján ugyanis azt a rendőröknek bemutatta, míg a rendőrök szerint a számla vagy bizonylat átadására vonatkozó felhívásnak a panaszos nem tudott eleget tenni.

A kérdés vizsgálata kapcsán a Testület szükségesnek tartja felhívni a figyelmet az alábbiakra. A Testület nem gyakorol és nem is gyakorolhat részletekre kiterjedő szakmai felügyeletet a rendőrség bűnügyi és szabálysértési felderítési tevékenysége felett. Az intézkedési kötelezettség megfelelő teljesítésének körében ezért csak akkor állapít meg alapjogsértést, ha a rendőrség kirívó mulasztást követ el, azaz olyan intézkedést mulaszt el, amely az adott helyzetben nyilvánvalóan szükséges és/vagy amelyet az adott helyzetre a belső rendőrségi normák kógens módon előírnak.

Erre figyelemmel a Testület a jelen esetben úgy ítélte meg, hogy a rendőrök az adott körülmények között megtették az elsődlegesen szükséges intézkedéseket annak érdekében,

hogy a panaszos sérelmére megvalósított cselekményt felderítsék, hiszen a panaszost nyilatkoztatták, a helyszínt megtekintették, tapasztalataikat jelentésben rögzítették. Tekintettel arra, hogy a rendőrök az intézkedés során a beszerzett adatokból egyértelműen azt állapították meg, hogy nem történt bűncselekmény, a további eljárási cselekmények fogantatásának az elmaradását a Testület nem értékelte olyan kirívó mulasztásnak, amellyel kapcsolatban megállapíthatna volna az alapjogsértést a panaszos oldalán.

A fentiek alapján a Testület arra a következtetésre jutott, hogy a helyszínen intézkedő rendőrök fellépése nyomán a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának megsértése nem valósult meg.

3) A panaszos kifogásolta az is, hogy az intézkedő rendőrök nem tájékoztatták arról, hogy mi fog történni az ügyében, továbbá arról sem, hogy a rendőrkapitányságra kellene bemennie feljelentést tenni.

Ny. L. r. őrm. jelentésének tanúsága szerint közölte a panaszossal, hogy további rendőri intézkedést nem tudnak az ügyben fogantatni, továbbá felhívta a panaszos figyelmét, hogy a biztonságuk érdekében cseréljenek zárat a fészeren és a házban is, az ajtókat, ablakokat zárják rendesen, és ha jogsértő magatartást észlelnek, értesítsék azonnal a rendőrséget. A r. őrm. végül tájékoztatta a panaszost az intézkedéssel összefüggésben igénybe vehető panasztételi lehetőségekről is.

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése kimondja, hogy a rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni a törvény szerinti panasz lehetőségéről és az előterjesztésére nyitva álló határidőről.

Az Rtv. 24. §-ának (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

Az Rtv. idézett 20. §-a konkrétan meghatározza, mely közléseket köteles a rendőr az intézkedést megelőzően, illetve azt követően eszközölni, míg a 24. § általános kötelezettséget ró a rendőrségre azzal kapcsolatosan, hogy szükség esetén segítségben és felvilágosításban részesítse az állampolgárokat.

Látható, hogy nincs olyan konkrét előírás, amely az adott helyzetben kötelezte volna a rendőröket, hogy a panaszost tájékoztassák a bejelentésben foglalt eseményekkel összefüggésben kialakult álláspontjukról, ésszerű elvárás volt ugyanakkor a panaszos részéről, hogy az ügy kivizsgálásának folytatásáról felvilágosítást remélt.

A kérdés vizsgálata kapcsán ráadásul a felek előadásában ezen a ponton is ellentmondás mutatkozott: a panaszos a tájékoztatás teljes hiányát kifogásolta, míg a rendőrök jelentésük szerint elmondták a panaszosnak, hogy a bejelentés alapjául szolgáló ügyben további nyomozati cselekményt nem tudnak végezni, és kérték, hogy amennyiben a jövőben jogsértő magatartást észlelnek, értesítsék azonnal a rendőrséget.

A Testület a felek előadásában mutatkozó ellentétet arról, hogy a rendőrök a panaszost a sérelmére elkövetett cselekmény felderítésével összefüggésben miről tájékoztatták, arra alkalmas eszköz hiányában nem tudta feloldani, és arra a panasz eljárás folytatásával sem látott reális lehetőséget.

Mivel tehát a panasz eljárásban nem volt feltárható, hogy a rendőrök a panaszost az intézkedés befejezésekor miről tájékoztatták, a Testület a rendőrök oldalán mulasztást, illetve azzal összefüggésben a panaszos tisztességes eljárásához való alapvető jogának a megsértését nem tudta megállapítani.

4) A panaszos szintén sérelmezi, hogy az eljáró rendőrök nem mondták meg a nevüket, csak azt közölték, hogy a rendőrségtől érkeztek, nem viseltek egyenruhát, és szolgálati igazolványt sem mutattak.

Jelentése szerint Ny. L. r. őrm. a helyszínre kikerkezéskor járőrtársával együtt bemutatkozott, és közölték a panaszossal, hogy az F. Rendőrkapitányságon tett bejelentése miatt jelentek meg nála. A jelentés rögzíti továbbá, hogy a rendőrök rendőrség feliratú autóval, egyenruhában és láthatósági mellényben érkeztek, amelyen látható volt szolgálati jelvény, névkitűző, rendfokozat, állományjelző.

Az Rtv. – részben fent is hivatkozott – 20. §-a az alábbi előírásokat rögzíti. A rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően pedig a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. A rendőr ugyancsak köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni.

Ezt a rendelkezést egészíti ki a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 5. §-a a következőkkel. Az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A panaszos sérelmeinek vizsgálata során a Testület ezen a ponton ugyancsak azzal szembesült, hogy a felek előadásai határozott ellentmondásban vannak. A panaszos indokoltan várta el a rendőröktől, hogy az intézkedést az Rtv. 20. §-ában foglalt és az intézkedés jogszerűsége szempontjából garanciális jelentőséggel bíró követelményeknek betartásával kezdjék meg, ám azt, hogy erre ténylegesen sor került-e, a rendelkezésre álló információk alapján a Testület nem tudta egyértelműen megállapítani.

Mivel tehát a Testület a panaszos és az intézkedő rendőrök előadása között ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésre álló eszközök segítségével nem tudott feloldani, nem volt lehetősége megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy az intézkedés megkezdéséhez tartozó formai követelményeket a rendőrök a konkrét esetben megtartották-e, így ezzel összefüggésben a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem tudta megállapítható.

IV.

A Testület a fentiek alapján úgy ítélte meg, hogy a rendőrök megfelelően eleget tettek intézkedési kötelezettségüknek, ezért a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga nem sérült, az ugyanakkor a rendelkezésre álló adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a rendőrök az intézkedés formai követelményeit megtartották-e, illetve a panaszosnak a megfelelő felvilágosítást megadták-e.

A Testület mindezzel tekintettel a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2012. május 23.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
előadó testületi tag